

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206227
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413206227.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: Bc. K. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. K., X. B. XXX/X, bývajúca v F. K.Í., Y. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 47, proti žalovanému: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., X. B. XXX/X, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný platiť žalobkyni na jej výživu zvýšené výživné, a to za obdobie od 27.09.2013 do 31.01.2014 po 80,- eur mesačne, za obdobie od 01.02.2014 do 30.04.2014 po 30,- eur mesačne, za mesiac máj 2014 vo výške 80,- eur mesačne a za obdobie od 01.06.2014 do 31.08.2014 vrátane vo výške 110,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne.

II. Zameškané výživné za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vo výške 512,46 eura je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Tým sa ohľadne výživného za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vrátane mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166.

IV. Vo zvyšnej časti žalobu ohľadne uplatneného vyššieho výživného za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vrátane zamietla.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 27.09.2013 žalobkyňa žiadala, aby súd zvýšil výživné voči žalovanému určené rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 5C/30/2010 zo dňa 24.11.2010 tak, že žalovaný je povinný platiť jej výživné v sume 200,- eur mesačne počnúc 01.09.2011.

Odôvodnila ju tým, že žalovaný - jej otec je povinný zabezpečovať jej primeranú výživu. Naposledy bola žalovanému upravená vyživovacia povinnosť rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/30/2010 z 24.11.2010 v sume rovnajúcej sa 30 % zo životného minima, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje ku dňu podania žaloby sumu 27,- eur. V čase vydania rozhodnutia súd vychádzal zo skutočnosti, že už skončila strednú školu, čo zhodnotil tak, že mala možnosť nájsť si brigádu a sama sa živiť, tiež z toho, že v tom období bývala u priateľa, z čoho súd usúdil, že ju živí tento priateľ a žalovanému znížil výšku výživného. Medzičasom sa jej pomery značne zmenili. Počínajúc dňom 01.09.2011 začala navštevovať denné štúdium na vysokej škole - Žilinská univerzita v Žiline, Fakulte humanitných vied, s čím sú spojené zvýšené výdavky na jej živobytie. Žije v spoločnej domácnosti s nezamestnanou a na sociálne dávky odkázanou matkou nie na adrese ich trvalého bydliska kam ich žalovaný odmieta pustiť, ale v prenajatom byte, za ktorý matka okrem zálohových platieb na médiá platí nájom 50,- eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že nemôže denne dochádzať do školy, býva v Žiline v podnájme za 90,- eur mesačne. Školské potreby

ju vyjdú v prepočte na jeden mesiac 15,- eur, hygienické potreby 15,- eur mesačne, základné ošatenie v prepočte na jeden mesiac 20,- eur, cestovné 20,- eur mesačne, strava 7,- eur denne čo je 210,- eur mesačne, telefón a internet 10,- eur. Dokopy jej nevyhnutné potreby dosahujú minimálne 370,- eur. Jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, má okrem jej rodinných prídavkov príjem približne 180,- eur (jedná sa o sociálne dávky, ktorých výška kolíše približne v rozsahu 10,- eur), z ktorých je povinná podľa rozhodnutí tunajšieho súdu platiť výživné na brata N. v sume 63,- eur a na brata F. v sume 76,35 eura. Z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že súd ju pokladá za menejcenné dieťa, ktorému postačuje na výživu iba pomerná časť zo sumy 40,- eur, o ktorú sumu sa musí podeliť s matkou. Žalovaný pracuje a že jeho príjem nie je malý, vyplýva z jeho výpovede na polícii vo veci ČVS: ORP-359/OVK-DK-2012 RB. V tejto veci vypovedal brat F. dňa 27.05.2013 (str. 4 a 5), že žalovaný mu prispieva na jeho výdavky, ktoré od septembra 2010 v podobe stravy, tréningov, nájomného na internát, dopravy do školy činili spolu 400,- eur, okrem toho platil nájom 70,- eur, internet a tiež mu posielal peniaze na stravu približne 100,- až 150,- eur mesačne. Žalovaný vypovedal dňa 27.05.2013, že jeho priemerný mesačný príjem bol približne 1.000,- eur (str. 4 zápisnice). Z tohto platil bratovi F. od 70,- až 100,- eur internát, lístky na stravu v sume 70,- eur, plus ďalšie výdavky na športovú stravu hokejistu v sume 100,- eur mesačne, náklady na MHD 3,- eura denne, náklady na cestovanie - teda za čas strávený mimo domu mu prispieval sumou viac ako 300,- mesačne. Žalovaný vypovedal aj dňa 21.06.2013 (str. 4 zápisnice), že bratovi N. platí stravné lístky na obed vo výške 30,- eur mesačne, platí mu nájom v rodinnom dome vo M. v sume 120,- eur mesačne, ďalej mu platí posilňovňu 15,- eur mesačne, plaváreň jedenkrát týždenne, čo je 8,- eur mesačne, telefón 13,- eur mesačne, základné oblečenie mesačne v sume 20,- eur. Okrem toho mu prispieva na stravu - teda na raňajky a večere, ktoré si už N. kupuje a zabezpečuje sám sumou 80,- až 100,- eur. Teda prispieva na výživu nepĺnoletého N. sumou približne 300,- eur mesačne. Žalobkyni ako jednému z troch detí žalovaný prispieva podľa rozhodnutia súdu sumou 27,- eur mesačne, čo je oproti vyššie uvedeným súrodencom nepochopiteľný nepomer. Týmto uhrádza vysoké poplatky na ich športové aktivity súvisiace s hokejom, nákladné športové vybavenie, drahé pobyty na sústreduciach na Slovensku i v zahraničí, môže si dovoliť platiť im drahý nájom domu v F. K., a to napriek tomu, že býva v ich spoločnom rodinnom dome v F. K., do ktorého ani ju, ani matku nepustí, a tiež uhrádzať im okrem toho posielat' príspevok na stravu každému v sume približne 100,- eur mesačne. Naopak ona, hoci je tiež jeho dieťa, si nemá z čoho zaplatiť ani jednu hodinu aerobiku mesačne a ani jednu hodinu plávania, ktorú jej lekár doporučil, pretože jej na to nezostávajú finančné prostriedky. Toto jej nedokáže zaplatiť ani jej matka, ktorá zo svojich príjmov v celkovej výške 180,- eur mesačne musí uhrádzať výživné jej súrodencom v sume 140,- eur mesačne a po zaplacení nájomného a médií jej na jej výživu nezostane takmer nič. Nie je podľa nej v súlade so zákonom o rodine a nemá to ani žiadnu morálnu oporu a ani spravodlivé, aby žalovaný umožňoval viesť nákladný život jej dvom súrodencom, pričom ona je odkázaná na život v chudobe. Takáto nespravodlivá situácia ju ponižuje, pretože má mať rovnocenné postavenie v rodine, v spoločnosti a hlavne pred zákonom. Čo sa týka vzťahov medzi súrodencami, tieto sú nadštandardne dobré - majú sa veľmi radi.

Žalobkyňa prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne pred začatím prvého pojednávania vo veci zobrala dňa 09.12.2013 žalobu čiastočne späť, a to v tej jej časti, ktorou žiadala zvýšenie výživného späťne za obdobie od 01.09.2011 do 26.09.2013 vrátane. Žiadala zaviazať žalovaného platiť na jej výživu zvýšené výživné vo výške 200,- eur mesačne počnúc dňom 27.09.2013, kedy podala na tunajší súd žalobu o jeho zvýšenie. O tomto späťvzatie rozhodol súd uznesením z 28.03.2014 č. k. 5C/116/2013-232, právoplatným 29.04.2014 tak, že v časti, ktorej sa týkalo späťvzatie, konanie zastavil.

Zástupkyňa žalobkyne v priebehu konania doplnila, že žalobkyňa študuje na vysokej škole dennou formou, čo limituje jej príjmové možnosti. U žalobkyne došlo od posledného rozhodovania k podstatnej zmene okolností, kedy táto začala navštevovať dennou formou vysokú školu. Preukázané majetkové a zárobkové pomery žalovaného tomuto umožňujú uhrádzať požadované výživné. Žalovaný mal v r. 2013 príjem presahujúci 16.000,- eur z pracovného pomeru a mal ďalšie plusové položky nezdokladované na jeho účte za r. 2013, ktoré presahujú 30.000,- eur. Je majiteľom viacerých nehnuteľností. Počas konania nadobudol byt, a to v čase už po skončení jeho pracovného pomeru. Podľa nej došlo k účelovému ukončeniu výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného, kde príjem z podnikania za rok 2012 presiahol 11.000,- eur a žalovaný nepreukázal kvalifikovane vynaložené a ním tvrdené náklady vo výške prevádzkovej réžie presahujúce 9.000,- eur. Zákon o rodine umožňuje pri určení výživného nezohľadňovať tie náklady povinného, ktoré nebolo nevyhnutné vynaložiť. Žalovaný v priebehu konania zamlčoval skutočnosti týkajúce sa jeho zárobkových a majetkových pomerov a predložil do konania výpisy z účtu, ktoré nie sú úplné a chýbajú v nich práve tie položky, ktoré sú plusové a jedná sa o

vysoké sumy. Zákon o rodine vychádza z princípu rovnakej životnej úrovne rodiča a dieťaťa a z práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča. Takéto právo majú všetky deti daného rodiča a v rozpore so zákonom je prístup, kedy sa robia rozdiely medzi výživným rodiča k jeho viacerým deťom, pokiaľ sú všetky deti v obdobnej situácii ako je to v tomto prípade. Synovia žalovaného rovnako študujúci majú zo strany žalovaného neodôvodnene vyššiu finančnú podporu, a to aj nad rámec nevyhnutných výdavkov, nakoľko im žalovaný financuje ich nákladný koníček hokej.

Žalobkyňa na pojednávaní 09.12.2013 vypovedala a v ďalšom priebehu konania uviedla, že od augusta 2013 už nežije so svojím priateľom v spoločnej domácnosti a ona sa vrátila k mame domov. Jej súčasný príjem pozostáva zo sociálneho štipendia, ktorého posledná výška je od 01.09.2013 225,- eur mesačne, ďalej z výživného, ktoré jej platí žalovaný a z prídavkov na deti, ktoré poberá jej matka. Z počiatku po návrate do F. K. chodila do školy dennodenne, ale v 3. ročníku si našla podnájom, za ktorý platí 90,- eur mesačne. Školu máva tých 4 až 5-krát do týždňa + má prax 4 hodiny týždeň v Nízkoprahovom centre v Žiline. Do F. K. dochádza každý víkend, buď sama alebo s priateľom, ktorý pracuje ako manažér SPP. Počas letných prázdnin pracovala v mesiacoch jún, august aj v septembri ČEZ Slovensko. S priateľom je to tak, že keď príde ku nej do F. K. a sú spolu, tak nakúpi a keď sa stretnú v Žiline alebo v Bratislave, tak buď tiež nakúpi on alebo ona. K svojmu zdravotnému stavu uviedla, že má problémy s krčnou chrbticou, s čím bola aj na ortopédii v Dolnom Kubíne, kde jej povedali, že jej nič nie je, tak vyhľadala pomoc chiropraktika, u ktorého bola na dvoch sedeniach a za každé zaplatila 50,- eur. Tieto sedenia jej pomohli. Tiež berie lieky na kolená. Ide o výživový doplnok na predpis, za ktorý platí 30,- eur na 3 mesiace. V Žiline používa MHD a mesačný kupón ju stojí 20,- eur. Cestovné domov zo Žiliny je 2,50 eura jedna cesta. Obeduje v menze, kde jedlo stojí približne 2,- eurá. Raňajky a večere si zabezpečuje sama. So žalovaným nie je v osobnom kontakte. Okrem určeného výživného nijako inak neprispieva na výživu. Za telefón, na ktorom má aj internet, platí 19,90 eura mesačne. Na stravu minie tých 7,- eur denne. Jej mama platí starým rodičom, ktorým patrí byt, v ktorom bývajú, po 50,- eur mesačne. Ďalej platí bytovému družstvu 85,- eur, čo sú platby za energie. Za komunálny odpad platí ona a jej matka samostatne po 29,- eur ročne. Matka je odkázaná na dávky v hmotnej núdzi. Požiadala o zvýšenie výživného preto, lebo za minulý rok mal žalovaný príjem dosť dobrý. Jej sa zvýšili náklady po tom, ako si musela nájsť podnájom v Žiline, lebo 3. ročník má pomerne náročný a už sa jej nedalo dochádzať dennodenne. Vie o tom, že žalovaný financuje domácnosť svojej priateľke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Myslí si, že ona má tiež nárok mať sa tak dobre ako on a jej bratia. Poprela, že by mala bratovi N. uviesť, že zvýšenie výživného len skúša, že za to nič nedá a keď jej nezvýšia, je jej to jedno, aj tak to nepotrebuje. Každý víkend od septembra je doma s mamou. Poprela akýkoľvek príjem z fotenia a z promoakcií. Také niečo robila v minulosti a naposledy bola na promoakcii, a to bez zmluvy asi pred 7 mesiacmi, kde jej sľúbili, že jej niečo zaplatia, ale nič jej nezaplatili, tak potom už nikde nešla. Na fotení bola naposledy v lete 2011 a zarobila za to 5.000,- Kč. Po tom ako jej mama vyhlásila osobný bankrot, už mamine auto nepoužíva, a to je momentálne u správcu konkurznej podstaty. V septembri 2013 podala žiadosť o pridelenie internátu, ktorý jej aj bol pridelený vzhľadom na to, že je poberateľkou sociálneho štipendia. Je pravdou, že by tento internát bol lacnejší - platí sa tam cca 50,- eur mesačne, ale sú tam aj ďalšie doplatky za kanvicu, varič. Tiež by bývala na izbe s dvoma prváčkami, čo jej moc nevyhovovalo, lebo sa potrebuje pripravovať na štátnice a potrebuje kľud. Nedá sa tam variť, čo jej tiež moc nevyhovuje, lebo v byte, kde býva, si môže variť a aj si varí. Tiež sú tam spoločné sociálne zariadenia pre celé poschodie, čiže nie je tam bunkový systém. Internát je vzdialený od školy 4 - 5 km, pričom byt, v ktorom býva je dvojizbový a bývajú v ňom ďalšie 4 osoby, z ktorých s ňou na izbe sú dve, je od školy vzdialený asi 1 km a tak nie každodenne používa MHD. Kupuje si dobíjací kupón v hodnote 11,- eur, ktorý má platnosť 1 mesiac, takto jej aj vydrží. V lete 2013 nebola na žiadnej zahraničnej dovolenke. Zo správania žalovaného má taký pocit, že sa snaží vzbudiť u svojich synov dojem, že on je chudákom a že ona v takejto situácii od neho niečo chce a týmto spôsobom chce docieľiť to, aby ju bratia znenávideli.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Spočiatku ako dôvod jej zamietnutia uvádzal, že aj u neho došlo k podstatnej zmene pomerov v tom, že od 01.08.2013 je evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce. Neskôr zdôvodňoval ním navrhované ponechanie doterajšej výšky výživného tým, že matke detí bolo znížené výživné na syna F. na minimálnu sumu (pojednávanie 09.06.2014). Na pojednávaní 09.12.2013 vypovedal, že ukončil podnikanie k 31.12.2012. V tom čase už bol zamestnaný a popri tom podnikal, ale nakoľko podnikanie nešlo a fakticky ho dotoval, tak ho ukončil. Naposledy pracoval v spoločnosti FAST PLUS, spol. s r. o. v Bratislave ako servisný technik, kde mu skončil pracovný pomer pre nadbytočnosť k 30.06.2013. Potom mesiac maródlil s krížami a od 01.08.2013 sa zaevidoval na úrade práce. Dal viac ako 100 žiadostí prevažne e-mailom, zatiaľ ho volali na tri pohovory, zatiaľ bez

kladného výsledku. Spoluvlastní v 1/2-ici svojou bývalou manželkou rodinný dom a v celosti vlastní garáž na A., osobné motorové vozidlo Octavia, rok výroby 2008, na ktorej je najazdených okolo 200 000 km. Tiež vlastní nejakú ornú pôdu v k. ú. M. A. spolu s otcovou sestrou každý v 1/2-ici, čo dostal ako dar od svojho otca. Žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, pričom aj dom, v ktorom bývajú, nie je poriešený. Nevlastní žiadnu motorku. Musel vyplatiť stavebný úver, ktorý bol na dom, ktorý vlastní s bývalou manželkou, na ktorý si požičal od otca 3.500,- eur. Tiež uviedol, že momentálne si nedokáže predstaviť žiadne zvýšenie výživného vzhľadom na jeho terajšie pomery, keďže nemá prácu, keď dokonca nedostáva ani to výživné, ktoré má matka žalobkyne platiť na synov N. a F.. Živnosť má zatiaľ pozastavenú, ale nie je predpoklad vzhľadom na nedostatok práce, že by ju obnovil. Teraz ho hokej N. stojí mesačne okolo tých 150,- eur, v čom je oblečenie, výživové doplnky + hokejky. F. aktuálne platí 100,- eur mesačne na stravu a ubytovanie + 12,- eur mesačne na telefón. Tiež platí jemu, sebe aj N. úrazovú poisťku spolu pre všetkých troch 37,- eur mesačne. N. dáva tiež 100,- eur mesačne na ubytovanie a stravu + 12,- eur na telefón. Keď idú za ním, tak mu urobil taký väčší nákup asi za 60,- eur. F. si hradí svoje náklady tým, že sa snaží privyrobiť si. Na pojednávaní 03.02.2014, na ktorom „priznal“ vlastníctvo bytu s tým, že ho zabudol na predchádzajúcom pojednávaní uviesť, o.i. ohľadne tohto bytu tvrdil, že daný byt v súčasnosti ešte neužíva, keďže ešte nie je užívania schopný a snažia sa ho nejakým spôsobom spojzduť, aby sa dal využívať. Tento byt nie je zariadený a nikto tam nebyva. V čase uzavretia kúpnej zmluvy ešte dúfal, že sa mu podarí nájsť prácu, pričom rokovania o tejto zmluve prebiehali dlhší čas, možno od mája 2013, kedy ešte pracoval. V priebehu konania tiež poprel, že by financoval rodinu X. a deti jeho priateľky. Pokiaľ na dome, v ktorom býva alebo na dvore niečo urobí, tak je to len jeho práca. Žiadne investície nerobí. Príjem z 03.10.2013 na jeho účet vo výške 1.850,02 eura od Allianz - SP, a. s., predstavuje vyplatenie životnej poisťky, ktorú zrušil. Pokiaľ ide o peniaze v OTP banke, tak peniaze na terminovanom vklade, z ktorého bolo vyplatených po jeho zrušení na jeho účet vo VÚB 7.099,54 eura, tak tieto peniaze boli peniaze jeho otca, ktoré mu otec požičal v rámci celkovej sumy 30.000,- eur, cca 4 roky dozadu v období, kedy jednal s exmanželkou ohľadne vyporiadania ich spoločného domu a vo veci požiadal o vypracovanie návrhu dohody JUDr. Š.. On ich mal určitý čas doma a potom ich dal do bánk, teda do OTP banky a aj do AXA, kde kúpil podielové listy. Tie už boli vyplatené otcovi, šlo o sumu cca 23.000,- eur a peniaze šli priamo na účet jeho otca. Tých 7.000,- eur od otca, ktoré prišli z OTP banky na jeho účet vo VÚB použil na úhradu časti kúpnej ceny za byt, tej ktorá nebola krytá poskytnutým úverom. Tieto peniaze stále otcovi dlhuje. Pokiaľ ide o peniaze, ktoré prišli z OTP banky, ktoré boli na sporiacom účte vo výške 2.766,48 eura, tieto predstavovali jeho finančné prostriedky. V záverečnom vyjadrení uviedol, že pokladá návrh na základe jeho príjmov a výdavkov za nedôvodný. Je predpoklad, že žalobkyňa aj v tomto akademickom roku bude poberať sociálne štipendium. Zrejme nebude bývať na internáte, lebo internáty už boli popriateľované a bude bývať u svojho priateľa. Príjem, ktorý žalobkyňa vykazuje, je iba fiktívny, nakoľko za vyhotovenie a posielanie fotiek sa posielajú iné sumy, ako to dokladovala. Posledné 3 - 4 mesiace synom už hokej nefinancuje, ale títo si ho financujú zo svojich zdrojov, lebo on na to nemá prostriedky. Syn F. nehrá hokej profesionálne a popri škole sa snaží brigádovať.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výške výživného na žalobkyňu zo strany žalovaného rozhodované pred viac ako 3 rokmi, kedy rozsudkom tunajšieho súdu z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 27.04.2006 č. k. 8P/248/2002-238 vo výroku o výške výživného na terajšiu žalobkyňu tak, že terajšiemu žalovanému bolo uložené počnúc dňom 01.09.2009 platiť na výživu terajšej žalobkyne znížené výživné, a to vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaplatené dieťa podľa § 2 zákona NR SR č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien, aktuálnej pre daný mesiac, za ktorý je podľa tohto rozsudku terajší žalovaný povinný platiť výživné, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Uvedený rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166 nadobudol právoplatnosť 18.04.2011. V tom čase terajšia žalobkyňa (vystupujúca v uvedenom konaní ako žalovaná) úspešne ukončila stredoškolské vzdelanie maturitnou skúškou s vyučením sa v odbore kozmetička a od 01.09.2009 bola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Medzitým pracovala ako predavačka u V. B., u ktorej ukončila svoju pracovnú činnosť ku koncu augusta 2010 na základe vlastného rozhodnutia. Súd tiež konštatoval, že potreby žalobkyne, ktorá v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku bola nezamestnaná, výlučne alebo aspoň v rozhodujúcej miere zabezpečoval jej priateľ, s ktorým od septembra 2010 prakticky žila v spoločnej domácnosti a o ich dostatočnom až nadštandardnom uspokojovaní svedčí aj absolvovanie dvoch zahraničných dovolení v r. 2010. Súd poukázal aj na to, že ak terajšia žalobkyňa úspešne ukončila stredoškolské vzdelanie s vyučením sa v konkrétnom odbore a napriek tejto skutočnosti nemala mať (posudzované

objektívne) schopnosť samostatne sa živiť, bolo práve na nej, aby preukázala existenciu konkrétnych skutočností (prekážok) brániacich jej v možnosti zo svojich zdrojov uspokojovať si svoje potreby, čo táto nepreukázala.

Podľa § 62 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1, 2, 3 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Rozhodnutia súdov, ktoré určujú výživné, môžu byť zmenené, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov. Táto zásada vyjadrená v cit. ust. § 78 ods. 1 ZoR a reflektovaná v procesnom ust. § 163 ods. 1 O. s. p. umožňuje doceliť zmenu rozhodnutí, vychádzajúcich zo skutočností, ktoré sa postupom času zmenili. O výživnom sa rozhoduje vždy podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania (v čase vyhlásenia rozsudku - § 154 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ teda po rozhodnutí súdu dôjde k zmene pomerov, či už na strane oprávnených alebo povinných osôb, je potrebné vždy vykonať novú úpravu výšky výživného, aby zodpovedala aktuálnemu stavu.

Od posledného rozhodnutia došlo k zásadnejšej zmene pomerov na strane ako žalobkyne tak aj žalovaného a tiež aj u matky žalobkyne. Žalobkyňa v akademickom roku 2013/2014 študovala v 3. ročníku bakalárskeho štúdia na Fakulte humanitných vied Žilinskej univerzity v Žiline, a to dennou formou (potvrdenie č. I. 3), pričom z jej strany šlo o prvé vysokoškolské štúdium I. stupňa (bakalárske). Uvedená skutočnosť nepochybne nasvedčuje tomu, že vyživovacia povinnosť jej rodičov k nej a teda aj žalovaného stále trvá.

Matka žalobkyne je poberateľkou prídavku na žalobkyňu, ktorých výška k 16.10.2013 bola vo výške 23,10 eura mesačne (č. I. 17). S matkou žalobkyne je žalobkyňa spoločne posudzovaná pre účely poberania dávok a príspevkov v hmotnej núdzi) a výška dávky, ktorú takto spoločne poberali v období od 01.07.2013 do 31.07.2013 bola 181,17 eura mesačne a od 01.08.2013 do 31.08.2013 177,39 eura mesačne s tým, že matka žalobkyne bola povinná túto dávku priznanú za uvedené obdobia preddavkovo vrátiť z dôvodu, že jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti (č. I. 18 a 80). Matke žalobkyne bola priznaná podpora v nezamestnanosti za obdobie od 01.05.2013 do 31.08.2013 v celkovej výške 727,60 eura (č. I. 406 spisu 4P/93/2011) a nemocenské dávky za 03/2013 vo výške 40,40 eura. Od 01.10.2013 jej bola priznaná dávka a príspevky v hmotnej núdzi vrátane príspevku na bývanie vo výške 181,17 eura mesačne (rozhodnutie zo 06.11.2013 - č. I. 79), ktorá bola znížená od 01.05.2014 z dôvodu príjmu žalobkyne ako spoluposudzovanej osoby na sumu 83,30 eura (č. I. 389). Matka žalobkyne

bola vedená ako uchádzač o zamestnanie naposledy od 01.05.2013 (č. I. 20), keď predtým pracovala (v období od 30.12.2012 do 30.04.2013) v STAFF agency, s.r.o. Na matku žalobkyne bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina z 20.02.2013 č. k. 4K/3/2013-26, ktorého účinky nastali dňom 28.02.2013. Matka žalobkyne býva v byte, ktorý má prenajatý od svojich rodičov na dobu neurčitú od 01.01.2002 za mesačný nájom 49,79 eura (1.500,- Sk) + úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, ktorých mesačný predpis predstavuje 85,21 eura. Ďalej platí zálohovú platbu za elektriku 12,- eur mesačne, ktorá z dôvodu vzniku nedoplatku 66,43 eura vyúčtovacou faktúrou zo 07.07.2014, bola zvýšená na 15,- eur mesačne od augusta 2014 (č. I. 390) a za plyn 3,- eurá mesačne, RTVS - 4,64 eura. (č. I. 73 - 78) a za internet 10,- eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že aktuálne možnosti matky žalobkyne sú aj v dôsledku prebiehajúceho konkurzu na jej majetok značne limitované.

Žalobkyni bolo za obdobie od 01.09.2013 najdlhšie do 30.06.2014 priznané sociálne štipendium vo výške 225,- eur mesačne (rozhodnutím Žilinskej univerzity v Žiline z 11.09.2013 č. 4447/2013 - č. I. 53), ktoré jej však bolo naposledy vyplatené za mesiac máj 2014, v ktorom žalobkyňa úspešne ukončila štúdium (vykonaním štátnic 27.05.2014). Okrem štipendia a určeného výživného zo strany žalovaného mala žalobkyňa v rozhodnom období r. 2013 príjem na základe dohody o brigádnickej práci študentov z 11.07.2013 (s ČEZ Slovensko s.r.o. - č. I. 54 uzavretej do 31.12.2013), na základe ktorej jej bolo vyplatených za 07/2013 v 08/2013 241,49 eura, za 08/2013 v 09/2013 282,41 eura, za 09/2013 v 10/2013 185,69 eura v čistom (č. I. 55 - 58). V r. 2014 (v období do 31.08.2014) mala žalobkyňa príjem na základe dohody v mesiaci apríl 2014 vo výške 148,- eur (č. I. 380), na základe dohody o vykonaní práce z 10.07.2014 - 70,- eur (č. I. 388) a na základe zmluvy z 22.07.2014 - 42,05 eura (č. I. 441).

Žalobkyňa dokladovala platbu za myoskeletálnu liečbu dňa 21.08.2013 a 24.09.2013 2x po 50,- eur (č. I. 59) a za zubné ošetrovanie 22.07.2013 25,- eur a 15.10.2013 za lieky 32,16 eura (č. I. 60). Cestovné vlakom z miesta bydliska do školy a späť predstavuje 2,94 eura. Náklady na MHD v Žiline boli u žalobkyne podľa zdokladovaných úhrad v mesiacoch október a november 2013 14,- a 11,- eur mesačne (č. I. 65 - 66), keď žalobkyňa ohľadne nich vypovedala, že tieto náklady sú mesačne cca 11,- eur. Mesačne platí za mobil 19,- eur (č. I. 69). V období od 23.09.2013 do 31.05.2014 platila na základe zmluvy o výpožičke za ubytovanie po 90,- eur mesačne (č. I. 70). Počas školy jej náklady na obed predstavovali 2,- eurá denne. Žalobkyňa tiež dokladovala platby v súvislosti s prihláškami na II. stupeň vysokoškolského štúdia v mesiaci marec 2014 v celkovej výške 55,- eur (č. I. 305). Podľa zhodných tvrdení žalobkyne, jej matky, s čím v rozpore nebolo ani vyjadrenie správcu konkurznej podstaty matky žalobkyne Mgr. T. A., žalobkyňa užívala auto svojej matky len v období do vyhlásenia konkurzu na jej majetok.

Rozhodnutím z 01.07.2014 bola žalobkyňa prijatá na dvojročné magisterské štúdium v študijnom odbore pedagogika dennou formou na UK v Bratislave, Filozofickej fakulte (č. I. 387).

V čase posledného rozhodovania o výške výživného mala žalobkyňa priateľa, s ktorým v tom čase už aj žila v spoločnej domácnosti až do septembra 2013, s ktorým sa však mala aj podľa výpovede jej priateľa (vypočítaného na pojednávaní 07.04.2014) rozísť v mesiaci marec 2014, pričom s ním mala aj následne zostať v kontakte.

Pokiaľ ide o „dovolenky“ žalobkyne, na ktoré poukazoval žalovaný a ktoré podľa neho mali preukazovať jej „vyšší“ životný štandard, v rozhodnom období, za ktoré žalobkyňa po čiastočnom späťvzati žaloby žiadala zvýšiť výživné, táto nebola na žiadnej dovolenke (naposledy mala byť na prelome rokov 2013/2014 v Amerike so svojím priateľom, kde náklady na pobyt a letenky mal hradiť brat jej priateľa ako to potvrdil aj vtedajší priateľ žalobkyne).

Žalovaný podľa daňového priznania za rok 2012 vykázal príjmy zo závislej činnosti vo výške 19.124,16 eura (z čoho mal základ dane 16.639,45 eura) a zo živnosti 11.703,16 eura (pri výdavkoch 12.765,52 eura, z ktorých prevádzková réžia predstavovala 9.115,- eur) a z ktorých mal základ dane 12.994,71 eura a jeho daňová povinnosť po znížení o daňový bonus vyplatený vo výške 498,48 eura predstavovala 1.970,51 eura (č. I. 22 a nasl.). Za rok 2013 mal podľa daňového priznania príjmy zo závislej činnosti vo výške 16.234,78 eura, z čoho mal základ dane pred znížením 14.548,44 eura a vznikla mu daňová povinnosť po znížení o daňový bonus na dve deti vo výške 509,28 eura vo výške 1.545,09 eura (č. I. 431 a nasl. spisu 4P/93/2011). Žalovaný poberá tiež rodinné prídavky na dve deti v celkovej výške 47,04 eura mesačne.

K 30.06.2013 došlo k ukončeniu pracovného pomeru žalovaného v spoločnosti FAST PLUS, spol. s r. o., dohodou z dôvodu uvedeného v § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce (č. I. 87). Čistá mzda žalovaného za mesiac jún 2013 predstavovala spolu s vyplateným odstupným 5.547,19 eura (č. I. 112).

V období od 01.08.2013 do 31.01.2014 žalovaný poberal podporu v nezamestnanosti v priemernej výške 711,66 eura mesačne (č. I. 103 a 184). Dňa 17.12.2013 mal príjem z pracovnej agentúry 112,86

eura, cez ktorú pracoval v spoločnosti Klauke, kde sa uchádzal o zamestnanie. Od 01.08.2013 bol žalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z ktorej bol vyradený 13.04.2014 z dôvodu jeho zamestnania u terajšieho zamestnávateľa.

Počas obdobia jeho nezamestnanosti, keď už nepoberal podporu v nezamestnanosti, žalovaný nepoberal dávky v hmotnej núdzi (doklad č. I. 324).

Od 14.04.2014 žalovaný pracuje ako servisný technik na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu 1 roka (č. I. 335 a nasl.), v ktorej bola dohodnutá základná hrubá mzda 875,- eur mesačne. Za odpracované dni mesiaca apríl 2014 mal žalovaný čistý príjem 545,- eur vrátane daňového bonusu. Priemerný čistý mesačný príjem žalovaného za obdobie 05 - 07/2014 predstavoval opäť vrátane daňového bonusu 877,62 eura mesačne (č. I. 383, 436).

Žalovaný v priebehu konania, konkrétne k 22.11.2013 nadobudol 2,5 izbový byt č. 3 v bytovom dome súp. č. XXXX v F. K., ul. R. (čo potvrdil až potom ako protistrana predložila čiastočný výpis z LV č. XXXX k. ú. M. A.), a to kúpnu zmluvou z 31.10.2013 (č. I. 114 a nasl.) za kúpnu cenu 32.000,- eur, z ktorej časť - 24.000,- eur bola financovaná z úveru, na zabezpečenie ktorého bol predmetný byt založený. Daný úver má žalovaný splácať 23 rokov po 126,- eur mesačne s fixáciou na 3 roky a výškou úrokovej sadzby 3,40 % p.a. Mesačná úhrada podľa evidenčného listu predstavuje 141,34 eura a preddávková platba na elektriku na obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 - 38,- eur. Za obdobie 11/ a 12/2013 vznikol na byte preplatok 70,89 eura (č. I. 424). Za poisťku na uvedený byt s dojednanou poisťnou sumou 37.838,26 eura a spoluúčasťou 33,- eur platí poisťné 23,98 eura ročne. Za daň z nehnuteľností za r. 2014 zaplatil sumu 64,09 eura (č. I. 372) zahŕňajúcu daň za rodinný dom vlastnený spolu s matkou žalobkyne a za ním vlastnenú radovú garáž nadobudnutú v r. 2012 - LV č. XXXX k. ú. M. A. (č. I. 438) a byt. Platí aj úrazovú poisťku pre seba a synov po 36,98 eura mesačne.

Rozhodnutím ÚPSVaR Dolný Kubín z 13.02.2014 č. DK1/OPVHM/SOC/2014/13568 bolo žalovanému uložené vrátiť vyplatené náhradné výživné za obdobie od 01.01.2010 do 30.06.2010, od 01.08.2010 do 31.10.2010 a od 01.04.2011 do 31.07.2011 v celkovej výške 610,98 eura do 30 dní od jeho právoplatnosti (č. I. 213), ktorý však na základe dohody o uznaní dlhu a splátkach z 09.04.2014 môže splácať po 20,- eur mesačne počnúc mesiacom apríl 2014 (č. I. 362). Tiež má zaplatiť na základe výkazu nedoplatkov č. 1423169017 vystaveného Všeobecnou zdravotnou poisťovňou na verejné zdravotné poistenia za rok 2013 sumu 144,16 eura na základe ročného zúčtovania poisťného (č. I. 392 p.v.).

Žalovaný na pojednávaní 14.07.2014 tvrdil, že jeho mesačné náklady v súvislosti s dochádzkou za prácou predstavujú 100,- eur mesačne (čo však nijako nedokladoval) a tvrdil, že aktuálne synom platí po 70,- eur mesačne.

Na pojednávaní 09.06.2014 tvrdil, že býva počas výkonu práce, kde chodí na týždňovky niekedy aj na dva týždne, v robotníckej ubytovni, za ktorú platí po 150,- eur mesačne. Naproti tomu na pojednávaní 14.07.2014 tvrdil, že býva u súkromníka v podnájme a takto to má lacnejšie, keďže mesačné výšky nájomného v danej lokalite nie sú pod 200,- eur mesačne. Takéto náklady však nijakým spôsobom nedokladoval.

Na rozdiel od tvrdení žalovaného na pojednávaní 03.02.2014 (kde o.i. uvádzal, že ním kúpený byt ešte neužíva, keďže nie je užívania schopný a snažia sa ho nejakým spôsobom spojzdníť, aby sa dal využívať), na ohliadke vykonanej bezprostredne po uvedenom pojednávaní bolo zistené, že byt je novozrekonštruovaný s osadenou sanitou, kuchynskou linkou so zabudovanou sklokeramickou varnou doskou a elektrickou rúrou, spôsobilý na bývanie, o čom svedčí aj v spise založená fotodokumentácia (č. I. 177 - 179).

Žalovaný listom z 24.06.2014 adresovaným správcovi konkurznej podstaty matky žalobkyne prostredníctvom svojho zástupcu prejavil záujem o kúpu spoluvlastníckeho podielu matky žalobkyne na nimi spoluvlastnených nehnuteľnostiach (LV č. XXXX k. ú. V.Ý. A.) maximálne za sumu 35.000,- eur (č. I. 391). O tejto ponuke sa na pojednávaní 14.07.2014 vyjadril tak, že táto platí stále s tým, že jeho kúpu chce financovať z požičaných peňazí.

Žalovaný v priebehu konania sa viackrát snažil „skresliť“ svoje pomery v smere ich zhoršenia oproti reálnemu stavu, či už zatajovaním určitých skutočností alebo uvádzaním nepráv („zabudnutie uvedenia bytu, že ním kúpený byt ešte nemá byť spôsobilý užívania, hoci ohliadka z toho istého dňa, kedy to tvrdil, preukázala opak - byt bol vo veľmi dobrom stave a po rekonštrukcii, že nevedel o príjme syna N. z hokeja, ktorý mal z hráčskej zmluvy, že býva na ubytovni, čo neskôr zmenil s tým, že býva v podnájme). Tak tomu bolo aj pri dokladovaní jeho finančných transakcií, pri ktorých nevedel vysvetliť ani niektoré vysoké položky obrátov na jeho účtoch, či už vo forme príjmu alebo výdaja, alebo ohľadne niektorých z nich postupne uvádzal rozdielne údaje. Tiež predkladal výpisy zo svojich účtov (konkrétne z účtu, ktorý mal vo VÚB, ktoré sa ukázali ako nekompletné, nezachytávajúce prevažne vyššie položky obrátov, čo súd zistil až ich porovnaním s výpismi vyžiadanými priamo od banky, založenými v spise na č. I. 397

až 417 (napr. došlé platby z OTP dňa 17.06.2013 vo výške 7.160,89 eura a 2.772,04 eura). Žalovaný na pojednávaní 08.09.2014 potvrdil, že z peňazí, ktoré prišli na jeho účet z OTP predstavovala suma 2.772,04 eura jeho finančné prostriedky a suma 7.160,89 eura predstavovala peniaze jeho otca, ktoré mu predtým jeho otec požičal v rámci celkovej sumy 30.000,- eur a ktoré použil na úhradu časti kúpnej ceny za byt nekrytej úverom. Ohľadne sumy 5.000,- eur došlej na jeho účet 05.11.2013 od AXA banky, žalovaný ani len netvrdil, že by malo ísť o nejaké cudzie peniaze uvádzajúc, že sa k tejto položke vyjadriť nevie, že tie peniaze, ktoré boli na podielových listoch v sume cca 23.000,- eur, šli priamo z účtu na účet jeho otca, takže tomu z celkovo požičanej sumy 30.000,- eur má vrátiť sumu 7.000,- eur, ktorú použil na kúpu bytu. Žalovaným tvrdenú pôžičku v sume 30.000,- eur potvrdil aj jeho otec Q. E. vypočutý ako svedok na pojednávaní 08.09.2014, od ktorého si tieto peniaze mal požičať pred cca 5 rokmi, z ktorých mu ešte nebolo vrátených 7.000,- eur. Žalovaný na poslednom pojednávaní nevedel zdôvodniť ani účel výberov viacerých väčších súm z r. 2013 (napr. ohľadne mínusovej položky 6.000,- eur z 19.04.2013 uvádzal, že by to snáď mohli byť peniaze použité na kúpu garáže, avšak žalovaný danú garáž nadobudol už v novembri 2012).

Žalovaný ešte tvrdil, že má mať dlh aj u svojho brata vo výške 4.000,- eur, ktorého existenciu však nijakým spôsobom nedokladoval.

Žalovaný svojej dcére okrem platenia výživného, ktoré platil v o niečo vyššej sume, než predstavovala jeho výška, nijako inak neprispieval na jeho výživu. Možno však z toho, čo súd videl zo vzájomných prejavov účastníkov pri ich kontaktoch na pojednávaní v tejto veci a aj z písomných prejavov usúdiť, že tieto vzťahy sú vážne narušené a žalovaný fakticky neprejavuje o žalobkyňu záujem, pričom z jeho strany sú badateľné zábrany v kontaktovaní žalobkyne, u ktorej je napriek všetkému ochota so žalovaným ako svojím otcom komunikovať.

V neprospech žalovaného (v smere žalujúcou stranou tvrdeného zbavenia sa možného príjmu z podnikania) súd nevyhodnotil to, že žalovaný pozastavil svoje podnikanie k 01.01.2013, nakoľko žalovaný mal v tom čase pravidelný a nie malý príjem zo závislej činnosti a jeho zdôvodnenie ukončenia podnikania súd považuje za presvedčivé, čo je zrejmé aj z jeho daňového priznania, v ktorom mu daňová povinnosť vznikla prakticky len vďaka príjmu zo závislej činnosti. Napriek jeho nie adekvátneho, miestami až nepochopiteľného správania sa voči žalobkyňi, ako súd uviedol vyššie, v jeho prospech vyhodnotil to, že tento v priebehu konania po strate predchádzajúceho zamestnania sám veľmi aktívne hľadal nové zamestnanie a podrobil sa aj rekvalifikácii.

Žalovaný (a rovnako aj matka žalobkyne) má okrem žalobkyne ďalšie dve vyživovacie povinnosti k synom F. a N.. F. v akademickom r. 2013/2014 študoval dennou formou v 1. ročníku II. stupňa inžinierskeho štúdia na Trenčianskej univerzite A. Dubčeka v Trenčíne, Fakulte sociálno-ekonomických vzťahov a N. v 3. ročníku Obchodnej akadémie Košice. Ani jeden z nich nepoberá sociálne štipendium (F. bola jeho žiadosť zamietnutá rozhodnutím zo 07.10.2013). F. podľa doloženého potvrdenia z 21.01.2014 nemá žiadny príjem z hrania za univerzitný tím (doklady č. I. 151 a nasl.). Naproti tomu N. na základe Zmluvy o výkone profesionálnej športovej činnosti z 28.08.2013 platnej od 27.09.2013 do 31.03.2015 má mesačný príjem vo výške 300,- eur dojednanej ako základná mesačná odmena (doklady č. I. 447 - 454 pripojeného spisu sp. zn. 4P/93/2011), pričom už aj na obdobie od 01.09.2013 do 26.09.2013 mal žalovaný uzavretú hráčsku zmluvu za rovnakých finančných podmienok, o čom musel mať vedomosť aj žalovaný, keďže tento danú zmluvu datovanú k 28.08.2013 podpísal ako jeho zákonný zástupca a jej súčasťou bol aj dodatok č. 1 z toho istého dňa (č. I. 455 a nasl. pripojeného spisu 4P/93/2011). Uvedená skutočnosť je v rozpore s tvrdením žalovaného na pojednávaní 10.03.2014, na ktorom žalovaný tvrdil, že nevedel o tom, že N. má hráčsku zmluvu, o čom sa dozvedel až keď súd od neho žiadal túto zmluvu zhruba 2 týždne až mesiac dozadu (č. I. 214). Rozsudkom tunajšieho súdu zo 07.08.2014 č. k. 4P/93/2011-551, právoplatným 15.08.2014, bola matke žalobkyne znížená výška výživného dovtedy určeného predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu z 20.06.2008 č. k. 2P/180/2007-246 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/55/2008-283 z 11.11.2008 vo výške 63,- eur na sumu 30,- eur mesačne, a to počnúc dňom 28.02.2013. Ohľadne výživného na F. E. bolo naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu z 11.10.2012 č. k. 10C/73/2009-383, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 19.02.2013 č. k. 5Co/483/2012-420 tak, že súd zamietol návrh matky žalobkyne na zníženie výživného určeného vo výške 76,- eur mesačne rozsudkom tunajšieho súdu z 20.06.2008 sp. zn. 2P/180/2007. V súčasnosti však prebieha konanie o zníženie výživného zo strany matky žalobkyne voči F. E.. Tunajší súd rozsudkom zo 07.05.2014 č. k. 6C/24/2014-53, ktorý v dôsledku podaného odvolania doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, rozhodol o znížení výživného tak, že počnúc dňom 18.02.2014 uložil matke žalobkyne platiť na výživu F. E. sumu vo výške 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa § 2 zákona NR SR č. 601/2003 Z. z.

o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov aktuálnej pre daný mesiac, za ktorý je podľa tohto rozsudku povinná platiť výživné, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k jeho rukám, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/180/2007 z 20.06.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/55/2008 z 11.11.2008 v časti určenia výživného pre uvedené dieťa (č. l. 351 a nasl.).

Na základe skutkového stavu tak ako je opísaný vyššie súd dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. Týmto rozsudkom rozhodol len o časti žalobou uplatneného nároku, a to o výške výživného za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vrátane, nakoľko len za uvedené obdobie mal dostatok podkladov pre rozhodnutie o výške výživného.

Zohľadniac vyššie uvedený príjem žalovaného za obdobie, kedy bol nezamestnaný za obdobie mesiacov september 2013 až január 2014 vrátane (podpora v nezamestnanosti v priemernej výške 711,86 eura mesačne + vyplatená jednorazová suma 112,86 za prácu v spoločnosti Klauke, ďalej vyplatených 5.000,- eur v novembri 2013 z AXA banky, ohľadne ktorých nebolo preukázané, že by nemalo ísť o peniaze patriace výlučne žalovanému, príjem z októbra 2013 vo výške 1.850,02 eura zo zrušenej poisťky) a tiež to, že posledná výplata žalovaného za mesiac jún 2013 predstavovala vrátane odstupného s odchodným až 5.547,14 eura, zohľadniac oprávnené náklady žalobkyne (v rámci nich považoval za zdokladovaných nákladov za určitý nadštandard ňou zvolený variant ubytovania oproti možnosti bývania na internáte, ktorý rozdiel však mesačne v nákladoch nepresahoval sumu 20,- eur) a príjem žalobkyne vo forme sociálneho štipendia 225,- eur mesačne pokrývajúcou rozhodujúcu časť nákladov žalobkyne súvisiacich nielen s jej štúdiom) a jej príjem, ktorý mala vyplatený v mesiacoch 9 a 10/2013 od ČEZ (282,41 eura a 185,69 eura) a napokon aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti žalovaného, súd uložil žalovanému platiť žalobkyňu za uvedené obdobie po 70,- eur mesačne, považujúc takúto sumu výživného za primeranú a zodpovedajúcu oprávneným potrebám žalobkyne, zohľadniac aj jej ďalší príjem, a možnostiam žalovaného. Za obdobie ďalších troch mesiacov od 01.02.2014 do 30.04.2014, kedy zostal žalovaný bez príjmu, súd tomuto uložil platiť na výživu žalobkyne po 30,- eur mesačne, za mesiac máj 2014 (v ktorom žalovaný obdržal prvú výplatu za odpracovanú časť mesiaca apríl a žalobkyňa mala príjem len vo forme sociálneho štipendia 225,- eur mesačne) vo výške 80,- eur mesačne a za obdobie mesiacov jún až august 2014 vrátane po 120,- eur mesačne. V danom období žalobkyňa už nemala príjem vo forme sociálneho štipendia (poberala, resp. jej matka poberala len rodinné prídavky a táto mala mať v júli príjem v celkovej výške 112,85 eura. V danom období už mala žalobkyňa nižšie životné náklady (odpadli náklady bezprostredne súvisiace s jej štúdiom vrátane cestovných nákladov a nákladov na ubytovanie) pričom v danom období mala žalobkyňa s ohľadom na existujúci a všeobecne známy aktuálny stav na trhu práce, svoj vek, vzdelanie a už získané pracovné zručnosti priestor na pokrytie časti svojich nákladov formou brigád aj vo vyššej miere než to zdokladovala.

Zároveň súd vyčíslil za dotknuté obdobie aj zameškané výživné, zohľadniac, že žalovaný za mesiace september 2013 až január 2014 platil výživné vo výške 30,- eur mesačne, za mesiace február až apríl 2014 po 28,- eur mesačne, za mesiace máj a jún 2014 po 27,60 eura mesačne a za mesiac júl 2014 27,- eur a za august 2014 28,- eur, čím celkovo uhradil sumu 344,20 eura, ktorá bola medzi účastníkmi nesporná. Zameškané výživné vo výške 512,46 eura (za mesiac september 6,66 eura za október až január 200,- eur, za február až apríl 6,- eur, za máj 52,40 eura a za jún až august 247,40 eura) uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňu do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozhodnutím o zvýšení výživného dochádza za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 k zmene rozsudku tunajšieho súdu z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166.

Vo zvyšnej časti - pokiaľ sa žalobkyňa domáhala za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vyššieho výživného, než jej bolo súdom priznané, súd z dôvodov uvedených vyššie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Z dôvodu, že pre súd zostali neznámymi náklady žalobkyne, ktoré táto bude mať v súvislosti s pokračovaním jej vysokoškolského štúdia (štúdia II. stupňa - magisterského), ktoré bude vykonávať na inej škole, než doposiaľ študovala, nachádzajúcej sa vo väčšej vzdialenosti od bydliska žalobkyne, a teda súdu zatiaľ nie sú známe výdavky, ktoré s takýmto štúdiom žalobkyňa bude mať a či táto a ak áno, v akej výške, bude poberať sociálne štipendium, o výške výživného za obdobie od 01.09.2014

do budúca súd rozhodne až po doplnení dokazovania v naznačenom smere. V konečnom rozhodnutí bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).